

Allasi Andreð. Pitga wahhega lehmal on ka priiskemad wassikad, neist saab parrema hinna, ehf rohkeli lihha ja surema nahha.

Mäe Mart. Mis kõrtsi pappa neist mõua saab, mis ep lassé omima perrei ärra forristada.

— Kõrtõmikkud naersid mõllemad, Raddarik ja Allasi naersid ka. Selle peale tulli Lölessu Leen ka semmä. Kule Karel, ütles Mart: Kas on nenda, ma ollen teitel ühhe sunni-halli-kiudo totto ka näind, mis arrulinne se siis ka on?

Kõrtsi Karel. Mis nehhukene sit ka on, moksa õige lehmaks nimmetagi, muido jahhiks.

Lölessu Leen. Anna lehmale heaste sña, ja jahhusit juu, kül ja näed et lehm läpsma hakkab.

Kõrtsi K. Ma ollen sedda katundi kül, lafkuda ta se teise nahk täide, — minne läpsma, — silks, silks, paar korda, jubba otsas. Tol polle õigid pima soni, polle lehmaks lodudgi, — tühhi paljas, tüssiks muido; peaks kaupa jämä, lässeks misina.

Nenda aerasid kõrtõmikkud pitgad juttud lehmadest, joelkud aitasid ka, ja naersid keik ühhes, kui jut õige naljakaks läks.

Selle tuus. Musta-lauf lehm olli Allasi Andres se kord, et omma paljet nattuke märtind, ja sellepärrast keige parrema lehma nimme kandis, et korraka rublat kaks ja kolm ãrralakkus, siis mõnnied näddalat faddund olli. Pitka wahhega ruske - lauf olli Raddarikko Karel, kes õhto lana peält tulkudes otja eäsist nilgo lönid, kes sellepärrast lähhikse wahhega ja sandi lüpsiga lehma nimme kandis, et iggapäev mina juu tabbis, agga waewalt joudis naela ehf pole naela välja osta ja sagest ka tuggewast wölgo peale aeras ja sandiste maksis ehf kogguni mõnda naela salgas.

Sinni-halli-kiut, olli Lölessu Leen, kelle näggö paljo wina prutimisega ni innetunaks läinud, et tedda allati Lölessu nimmedati. Kui ta täis laffo olli, siis olli ta ni inneto näoga, et arm-sam olleks wanna leggund rehhe ahjuse suud anda, kui Lölessu Leni peale wata. Ma näggini tedda kord täies purjus, hoitko arm nisuggust loma teine kord veel näggemast: silmad, kui türki silmad; allutumine mok tolli poolteist mahha waiund, mollemisi su nurgast joostis wahhine